

Dygtighed paa nogen Maade, hvad Ingen vil tiltro mig, kan jeg dog ikke nægte, at han i dette Tilfælde næppe er i Besiddelse af alle de Betingelser som maa forlanges. Vel er Manden født her i Danmark og har faaet sin første Uddannelse her, men, saa vidt mig bekendt, har han aldrig udført noget større Foretagende her i Landet. Jeg tror derfor ikke, at han er i Besiddelse af de Betingelser, som maa være ganske nødvendige for her at bygge en saa stor Bygning som Kristiansborg. Han kender nemlig hverken de klimatiske Forhold, ei heller det Materiale, vi lettest kunne skaffe tilveie uden altfor stor Bekostning. Navnlig hvad det Sidste angaar, har jeg forgjæves søgt at erfare, hvilke Sten man tænker anvende. Jeg tror, det bliver meget vanskeligt at finde Sten, som kunne let bringes tilveie, og som ville svare til den Stil, Bygningen tænkes opført i, og som ville kunne modstaa det fugtige Klima, vi have. Jeg kan ikke nægte, jeg synes, at det, som saa nærmest for og var det Heldigste, var, at hele Sagen blev stillet under Konkurrence, noget Bignende som det, der er foreslaet med Hensyn til Musæumsbygningerne. Man havde paa den Maade faaet at vide, hvad vore egne Arkitekter, som ere bekendte med Forholdene herhjemme, mente om Sagen, faaet flere Elementer frem og Noget at vælge imellem. Det er meget muligt, at det Forslag, som nu er fremkommet, vilde vise sig at være det Bedste og det, som blev antaget, men man havde ikke taget Noget uden at have Noget at sammenligne det med. Jeg kan derfor ikke nægte, at mig forekommer det heldigt, om denne Sag endnu kunde bringes derhen, at der kunde komme en Konkurrence tilstede.

Judenrigsministeren (Fin sen): Da jeg havde den Ære at fremsætte det foreliggende Lovforslag i det høie Thing, fremhævede jeg allerede nogle af de Betænklichkeiten, som ere blevne gjorte gjældende af de ærede Landssthingsmænd, der have talt i Dag, fremhævede navnlig, at jeg beklagede, at Tidens Korthed havde gjort det umuligt at ledsage Forslaget med fuldstændige og detaillerede Tegninger og Overslag; men ved Siden deraf gjorde jeg opmærksom paa — og jeg maa takke de ærede Talere for den Tilslutning, som mine Uttringer i den Retning have faaet fra dem — Nødvendigheden og Hensigtsmæssigheden af, at der i alt Fald for enkelte Punkters Vedkommende, som staa i Forbindelse med disse Spørgsmaal, bliver truffet snarest mulig en Bestemmelse, og det var da navnlig Hensynet til de Foranstalt-

ninger, som maa træffes for at bevare og kunne benytte de Ydermure af Kristiansborg Slot, som staa tilbage efter Branden. Jeg mente ogsaa, at det forelagte Lovforslag indeholder tilstrækkelige Data til, at det høie Thing derpaa kunde bygge en Beslutning om, hvorledes der i saa Henseende skulde forholdes, og at jeg, om jeg end erkjender Manglerne ved, at Overslaget kun er i runde Tal og approximativt, dog troede, at den navkundige Bygmesters store Erfaring og store Dygtighed gav en ikke ringe Garanti for, at man uden Risiko kunde gaa ud fra de Overslag, han paa den Maade havde meddelt, og som han trostede sig til at tro ikke vilde blive overstredne. De Spørgsmaal, som det er af Vigtighed hurtigt muligt at træffe en Bestemmelse om, er altsaa først Gjenopførelsen af Kristiansborg Slot med Bibeholdelse af Ydermurene, saaledes som de staa tilbage efter Branden, og som nu have en saadan Soliditet, at de ville kunne benyttes til den nye Bygning, men som hvis vilade Murene gaa hen, rimeligvis mere og mere vilde forvitres, saa at deres Brugbarhed i den nævnte Retning vil i høi Grad forringes og altsaa meget store Merudgifter foranlediges, naar man senere skulde bestemme sig til at gjenopføre Slottet. Det andet Spørgsmaal, som efter min Mening bør komme til sin Afgjørelse nu, er Spørgsmaalet om — og det har været berørt af de første Talere i Dag — hvorvidt Kristiansborg Slot skal gjenopføres i det Væsentlige som en Kongeborg, eller om det tillige skal opføres med det Maal for Die, at det afgiver Lokale til alle de Institutioner, som det tidligere gav Husly, navnlig Rigsdagen. Om dette Spørgsmaal have Meningerne været delte hos de ærede Talere i Dag. Jeg skal fremhæve, at da Friherre Hansen fulgte vor Opfordring om her paa Stedet at konferere med os om Planerne for disse Byggearbejder, da nævntes først for ham i vore Konferencer det Duffelige i at kunne tilveiebringe en Bygning, som rummede de samme Institutioner som det nedbrændte Slot, idet vi gik ud fra, at det vilde i hvert Fald være den mest økonomiske Maade at ordne Forholdene paa. Han erklærede i Anledning deraf, at han ansaa det for umuligt at tilveiebringe passende, tilfredsstillende, tidssvarende Lokaler for Rigsdagen under de Byggeforhold, som der var i den gamle Bygning, som i alt Fald tildels maa blive der, naar vi bibeholde Ydermurene, og han mente derved, at det var en Pligt ikke at foreslaa en saadan Kombination, som atter kunde medføre en Fare som den, hvis Følge blev Slottets Brand. Det er altsaa ikke, fordi Regjeringen